

DE TWEE MILLENNIA

Uiteindelijk was er maar zo weinig voor nodig om ons de das om te doen:

het denkbeeldige gebruik van brandstof,

de vage grammatica

van een bepaalde groep logici,

steekpenningen

voor de sterksten onder ons.

Wie kon deze in koor verheven stemmen weerstaan?

‘Reizen verdiept niets,’

zei de Grote Martelaar, ‘alleen je bruine kleur.’

Het was het officiële standpunt,

elke avond om zes uur

zonder reclameonderbreking uitgezonden.

De tijd voor lyriek was voorbij.

Ook – die van kussen, beeldhouwen, coq au vin, de tango,

en andere soorten gedrag

die te gewoon zijn om te worden genoemd.

Zij hadden G_D aan hun zijde;

wij hadden angst.

Wat maakt het uit, had je kunnen zeggen.

Ik hield een natte vinger in de wind.

Afhankelijk van wie er won

schoor ik me wel of niet.

Jeet Thayil, India (1959)

Uit: Collected poems. New Delhi, Aleph Book Company (2015)

Vertaald door: Jabik Veenbaas